

stemmelse om Auktionens Afholdelse og det Sallair, som i den Anledning tilkommer Herredsfogden o. s. v. I Motiverne siges det vel, at man er gaaet saa lempelig frem som muligt med Hensyn til Udgifterne ved Auktion, men jeg troer dog, at det vil løbe op til cirka 10 Rd. selv for Afholdelsen af den mindste Auktion, og det forekommer mig at være en Udgift, som noget vil hæmme Lovens Formaal i den tilsigtede Retning, og jeg seer heller ikke, at det behøves; thi det forekommer mig ikke, at Politimesteren mister nogen Sportel i denne Henseende; thi naar man lader Arbejdet udføre in natura, er der jo ikke Tale om Sportler til Herredsfogden, eller at han har noget Krav derpaa. Jeg maa tilføie, at i det Amtsraad, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, var der ogsaa fuldkommen Enighed om, at Retten til at afholde slige Auktioner burde overlades Sogneforstanderskaberne. Jeg seer heller ikke nogen Fare derved; thi kan man overdrage det til Forstanderskabet at udarbejde en Plan for Arbejdets Udførelse, give det Ret til at bestemme, hvormange Opraab der skal stee ved Auktionen, og Maaden hvorpaa det skal stee, saavel som Stedet hvor Auktionerne skulle afholdes, seer jeg virkelig ikke, hvorfor man ikke ogsaa skulde kunne betro Forstanderskaberne at bortlicitere Arbejdet. Endelig maa jeg tillade mig at bemærke, at det er forekommet mig, at der mangler en Bestemmelse om, hvorledes Sogneforstanderskaberne have at forholde sig i det Tilfælde, at tvende Sogne skulle udføre et Fællesarbejde. Det er muligt, at jeg feiler, det er muligt, at man har det i ældre Bestemmelser, som skulle vedblive at gjælde; men jeg troer, at det var rigtig, at der blev indsat en Bestemmelse i Loven om dette Punkt. Med Hensyn til den Forandring, som Loven tilsigter i § 6 angaaende de Veie, som ikke henregnes til offentlige Biveie, da finder jeg ikke Noget derimod at erindre, og skal ikke videre yttre mig derom.

Jeg har heller ikke Væsentligt at indvende mod Bestemmelsen i § 8; thi da der er adskill-

lige Steder, hvor der er stor Utilbøielighed til at istandsætte Biveie, de Væisfærende til stor Ulempe, saa er det vist gavnligt, at man har tvingende Bestemmelser i saa Henseende.

Det var kun disse Bemærkninger, som jeg fandt mig foranlediget til at gjøre paa dette Trin af Sagen, og da jeg haaber Udkastet vil komme til Overveielse i en Committee, skal jeg ikke videre yttre mig. Fornemmelig sætter jeg megen Priis paa at faae Bestemmelsen i § 4 ud af Loven, som bestemmer, at Politimesteren skal afholde Auktionen, og haaber ogsaa, at den foreslaaede Formues-Bestatning, naar Arbejdet udføres efter Auktion, som det er foreslaaet i § 3, vil undergaae en Forandring.

B. Christensen: Efter det Foredrag, vi have hørt, kan jeg indskrænke mig til at sige, at jeg væsentlig slutter mig til den ærede foregaaende Taler, navnlig med Hensyn til de Erindringer, han har fremført mod § 4. Jeg lægger den allerførste Vægt paa, at der fra Lovgivningens Side gjøres alt Muligt for at bringe Communerne ind paa den Veie, som Mange allerede have betraadt med stort Held, nemlig at faae det omhandlede Arbejde udført i Entreprise og gennem Auktioner. Men jo mere Vægt jeg lægger herpaa, desto mindre kan jeg samstemme med Udkastets Bestemmelser om Gebyrer o. s. v. for disse Auktioner. Jeg troer overhovedet, at det uden Vanskelighed netop i dette Tilfælde kan lade sig gjøre at tilstede vedkommende Sogneforstanderskab selv at afholde Auktion uden at benytte Retshjælperen eller i alt Fald at benytte ham uden særegen Betaling; thi det er ganske vist, at mangfoldige af de Arbejder, hvorom her er Tale, ere af saa ringe Omfang og angaae et saa ringe Beløb i Penge, at Erklæggelsen af Gebyr ikke bliver lidet trykkende og som enhver overflødig Udgift meget ubehagelig. Idet jeg med den sidste Taler antager, at Udkastet vil blive undergivet en nøiere Bearbejdelse i et Afsalg, skal jeg ikke paa dette Trin af Sagen fremføre Videre.